

מ"ת 895/08/20 - מדינת ישראל נגד אנטון גולוביחין

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 895-08-20 מדינת ישראל נ' גולוביחין(עציר)
תיק חיצוני: 342413/2020

בפני כבוד השופטת לובנה שלאעטה חלאילה
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב אנטון גולוביחין (עציר)
החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, גניבה, החזקת מכשירי פריצה ונהיגה בזמן פסילה. עפ"י כתב האישום, מדובר בחמישה מקרים שונים של פריצה וגניבה שבוצעו, יחד עם אחר, בחודשים יוני-יולי, השנה.

עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים.

2. בית המשפט (כב' השופטת לוקיץ') קיים דיון בבקשה ובהחלטתו מיום 16.8.20 נקבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ולאחר שנשמעו המפקחים שהוצעו (אמו של המשיב ובן דודו) הופנה עניינו של המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר. בהחלטה, התייחס בית המשפט לעברו המכביד של המשיב בעבירות רכוש, סמים והפרת הוראה חוקית ולכך שהוא צפוי, אם יורשע, להפעלת מאסרים על תנאי התלוים ועומדים נגדו.

3. לאחר מספר דחיות הוגש תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן, אשר לא בא בהמלצה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר וגם לא על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

4. חרף התסקיר השלילי, עתר ב"כ המשיב למעצרו של המשיב באיזוק, תוך שהוא טוען שאין לעשות הבחנה בינו לבין נאשם נוסף, שותף לאותם אישומים, אשר שוחרר בתנאים מגבילים. הסניגור ביקש להדגיש בהקשר זה כי אין הבדל בין שני הנאשמים בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות בכתב האישום.

מעבר לכך, טען הסניגור כי מדובר בעבירות רכוש, אשר אף אם מתקיימת עילת מסוכנות ביחס אליהן, עדיין אין מדובר במסוכנות שלא ניתן לאיינה ע"י מעצר באיזוק.

מנגד, טען ב"כ המבקשת כי מדובר באדם אשר פוגע ברכושו של הציבור באופן חוזר ונשנה וכי האירועים נשוא כתב האישום הם אירועים מתוכננים, אשר בוצעו בצוותא, ובשיטתיות. ב"כ המבקשת הפנה לתסקיר המעצר וטען כי נקבע בו מפורשות שרמת הסיכון בהישנות פורצת גבולות החוק מצדו של המשיב הינה גבוהה וכי המפקחים שהוצעו אינם יכולים לבצע את מלאכת הפיקוח ולהוות גורם סמכותי עבור המשיב.

5. לאחר שעיינתי היטב בהחלטת השופטת לוקיץ' ובתסקיר שירות המבחן ולאחר ששקלתי את טיעוניהם של הצדדים, מצאתי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

6. ובכן נקודת המוצא היא כי בית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, עם זאת נדרשים טעמים נכבדים על מנת להצדיק סטייה מהמלצות שליליות שנקבעו בתסקיר. עורכי התסקיר, הינם אנשי מקצוע מיומנים שלהם מומחיות בבחינת התנהגותו של הנאשם המובא בפניהם, סביבתו, משפחתו והאינטראקציה ביניהם, ויש לתת לעמדתם משקל משמעותי.

"כבר נפסק, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו, למשל, בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (לא פורסם, 18.4.07); בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר (לא פורסם, 16.04.07))" בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.5.2010).

בנסיבות כאן, לא מצאתי כל הצדקה לסטות מהמלצתו השלילית של שירות המבחן.

7. ראש וראשון אציין כי ענייננו במשיב צעיר, בן 36, אשר **צבר לחובתו 13 הרשעות בעבירות של סמים, רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית ותלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים** אשר לא היה בהם כדי להרתיעו. המשיב ריצה עונשי מאסר שונים, מהאחרון ביניהם שוחרר בחודש מאי 2019. מתסקיר שירות המבחן עולה כי לאורך חייו הציג המשיב מעורבות גבוהה בפלילים ודפוסים התמכרותיים בצריכת סמים, ועפ"י התרשמות קצינת המבחן, אין הוא מקבל גבולות וסמכות החוק ונוטה להתנהגות מתריסה כמענה לרגשות קיפוח תוך גילוי מעורבות פלילית חוזרת בעבירות בעלות מאפיינים דומים. על סמך עברו של המשיב ומאפייני אישיותו, סברה קצינת המבחן כי **רמת הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות החוק מצידו של המשיב הינה גבוהה.**

8. שנית, על אף שמדובר בעבירות רכוש שבוצעו כלפי בתי עסק, הרי שתידורות המעשים, אופן הביצוע והעובדה כי בוצעו **בצוותא**, מלמדים על **תכנון** ומסוכנות גבוהה מצידו של המשיב. בזיקה לטענות הסניגור בהקשר זה אומר כי מסוכנות זו, גם אם היא מכוונת כלפי הרכוש, אין להקל ראש בה ולא ניתן להמעיט בחשיבות בטחון האישי של הציבור.

9. שלישית, בית המשפט (כב' השופטת לוקיץ') החליט **לאחר ששמע את המפקחים** כי ישנו צורך בבדיקה מעמיקה של החלופה המוצעת, ונראה כי עשה זאת לא בכדי. אם החלופה היתה מניחה את דעתו של בית המשפט בצורה מובהקת - וניתן להתרשם מההחלטה שניתנה כי לא כך הדבר - לא היה מפנה את המשיב

לשירות המבחן. מכאן החשיבות לתוכנו של התסקיר.

קצינת המבחן שוחחה עם המפקחים המוצעים ולא התרשמה מיכולתם לשאת במלאכת הפיקוח. ביחס לאמא, היא סברה כי אין מדובר בגורם סמכותי מווסת לחצים או מציב גבולות ומכאן הובעו ספקות באשר ליכולתה לעמוד במשימת הפיקוח לרבות דיווח לגורמי האכיפה. גם ביחס למפקח הנוסף, הועלו ספקות באשר ליכולתו לצמצם את הסיכון הנשקף מהמשיב.

במכלול הדברים, קצינת המבחן לא באה בהמלצה על שחרור המשיב. לטעמי, זוהי המסקנה המתבקשת בנסיבות. לעניין מעצרו של המשיב באיזוק אומר כי, מעצר זה אינו יכול להחליף או לייתר את הפיקוח האנושי, ולאור קווי אישיותו של המשיב כפי שהורחב בעניינם בתסקיר והשימוש בסמים, אין במעצר באיזוק כדי להשיג את הביטחון הנדרש.

10. הסיגור טען כאמור כי אין לערוך הבחנה בינו של המשיב כאן לבין נאשם אחר שיוחס לו אותן עובדות ועבירות בכתב האישום, ואשר בית המשפט הורה על שחרורו בתנאים. יאמר מיד, כי עניינם של שני הנאשמים אינו דומה, ולא בכדי נקבע פעם אחר פעם בפסיקה כי עת שוקל ביהמ"ש שאלת שחרורו של נאשם בתנאים מגבילים, **בוחר הוא את העושה ואת המעשה**. ייתכן כי המעשים דומים בין שני הנאשמים, אלא שהעושים, נסיבותיהם והמפקחים המוצעים, שונים.

אין בדעתי לערוך השוואה בין כל הפרמטרים הרלוונטיים לענייננו בין שני הנאשמים, אם כי עיון קל בשני התסקירים, של הנאשם כאן ושל הנאשם השני, מלמד היטב על השוני. די לי בהקשר זה אם אציין כי הרשעתו האחרונה של הנאשם השני היתה בשנת 2010 ואם אפנה להתרשמות החיובית של שירות המבחן ממנו. קצין המבחן שטיפל בנאשם השני ובחן את עניינו התרשם ממודעות אישית ראויה, אשר באמצעותה מסוגל הנאשם לקבל החלטות מושכלות ולשפר את התקשורת שלו עם גורמי טיפול לצורך קידום עניינו. על אף שגם מאותו נאשם נשקפת מסוכנות להישנות מעשי עבירות בעתיד, החלופה שהוצעה הותירה רושם של מפקחים מציבי גבולות, היכולים ליתן מענה פיקוח ורגשי ומותאם למשיב, הכל כפי שפורט בהרחבה בתסקיר.

עברו של הנאשם השני והתרשמותו החיובית של שירות המבחן מהנאשם ומהחלופה שהוצעה הביאו את ביהמ"ש להורות על שחרורו בתנאים מגבילים.

אדרבא, גם בית המשפט (השופט לוקיץ') בהחלטתו שניתנה עוד ביום 16.8.20 (מ"ת 878-08-20), מצא לערוך הבחנה בין שני הנאשמים ואף ציין את התרשמותו החיובית מהמפקחים ומהתאמתם למשימת הפיקוח, בעניינו של הנאשם השני, מה שלא היה ביחס לנאשם כאן.

11. דברים אלה אך מחדדים את העובדה כי שחרורו של נאשם בתנאים מגבילים אינו נבחן באופן מלאכותי. מדובר במלאכת בחינה של שיקולים שונים, חלקם הגדול נעוץ בנאשם, נסיבותיו, יכולת ביהמ"ש ליתן בו אימון, בין היתר

על רקע מעשיו, אישיותו והחלופה המוצעת. מכאן גם אין הכרח ששניהם 'יזכו' לאותה החלטה. בענייננו, קיימת הצדקה ברורה לטעמי, להבחנה בין שני הנאשמים והשוני בין שני התסקירים משקף זאת היטב.

12. לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשפ"א, 13 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.